

Lovforslaget var ledsaget af følgende Bemærkninger: „Mendens den moderne Lovgivning paa mangfoldige Omraader har anerkendt Kvindens Ligestilling med Mandens, maa det vistnok som gældende dansk Ret antages, at Kvinder ikke har Adgang til at ansættes i egentlige Embeder, medmindre særlig Lovhjemmel dertil haves, hvorhos Lovgivningen for enkelte betydningsfulde Embeders Vedkommende udtrykkelig udtaler, at de kun staar aabne for Mænd, jfr. saaledes om Dommere Lov Nr. 90 om Rettens Pleje af 11. April 1916 § 42, ligesom Kvinder — bortset fra Enker paa Landet med undervisningspligtige Børn — nu kun er valgbare til Skolekommissionerne, naar de er Medlemmer af vedkommende kommunale Raad. Selv om det vel kunde være nogen Tvivl underkastet, om ikke Bestemmelserne om Kvindernes politiske Rettigheder i Grundloven af 5. Juni 1915 §§ 30, 31, 34 og 35 maatte kunne opfattes som et mere almindeligt Udtryk for et ændret Syn hos Lovgivningen med Hensyn til Kvindens Retsstilling i det hele, derunder ogsaa Adgang til alle ved Lov bestemte Tjenestestillinger og Hverv under Stat og Kommune, har man, allerede for at bortrydde enhver Tvivl om Lovgivningens Standpunkt, fremsat nærværende Forslag...“

Der var i *Folketingets* Udvalg Enighed om Lovforslaget undtagen med Hensyn til Kvinders Adgang til Præsteembeder. Et Mindretal (Martin Hansen, Hedegaard, Jensen-Sønderup, Lambæk og N. Johan Laursen) mente ikke, at Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til Præsteembeder burde være rejst i Forbindelse med dette Lovforslag, da det ikke kan afgøres derved. Da Mindretallet imidlertid »ikke principielt har nogen Betænkelse ved, at en kvindelig teologisk Kandidat, der kan faa en Biskop til at foretage Ordinationen — forudsat, at der ved Forandringer i Ritualet gives Adgang hertil —, og som paa sædvanlig Maade bliver indstillet af det paagældende Menighedsraad, faar Adgang til Ansættelse som Præst i Folkekirken«, har man ikke anset det for rigtigt ved en udtrykkelig Lovbestemmelse at *forbyde*, at saadan Ansættelse kan finde Sted. I Overensstemmelse hermed har det nævnte Mindretal kunnet tiltræde Lovforslaget i den foreliggende Form: Et andet Mindretal (J. Oskar Andersen og Mathilde Hauschultz), der mente, at en Reform som den heromhandlede, forsaavidt angaar Adgang til Præsteembeder, bør »udsættes, til den fra kirkelig Side godkendes som Udtryk for en virkelig kirkelig Trang og ikke vil foraarsage kirkelig Splittelse«.